

מודל להכנת שיעור

בחירת יחידת החומר (מקצוע, יחידת השיעור, כתה...)

עיון בדיסציפלינה של המקצוע, זיהוי מאפיינים חשובים להוראת מקצוע זה. קביעת מטרות (ח. ל. פ.)

שלב איסוף החומר : עיון בספר התלמידות, חומר עזר ממקורות קודש (ילק"ש, מדרש, "הפרשיות", "מעם לועז", חוברות עזר מצוירות ועוד, במקצועות חול: אנציקלופדיות, ספרים נוספים בנושא, ספרים מן הספרייה ועוד. (ריבוי חומר ואוסף גדול מידי של מקורות עלול לגרום לבלבול ולהצפה).

מחשבה על :

לוח: תכנון מראה הלוח, כרזות, תמונות, מקרן וכ'

מעילות: התלמידות: חידו, דף עבודה, שיר, קריאה, השלמה וכ'

דרך החוראה: הרצאה, קבוצות, שיעור פרונטאלי וכ'

פתיחה: סוג הפתיחה, רעיון, משך זמנה וכ'

כתיבת מערך השיעור: פירוט הפתיחה, כתיבת השאלות (ש), כתיבת תשובות משוערות, (ת), משפט מקשר לגוף השיעור, ציון מעילות התלמידות, למשל: פתיחה חומש או נביא, הגשה אל הלוח, קריאה בסיפור, חלוקת שיכפולים, השמעה בטייפ, כתיבה ע"ג הלוח (סימון), חוספת קטעים, דף השיכפול ועוד...

האם תוכננו אגרות שונות?

האם התאים החומר לרמת הילדות?

האם ישנה קצוות משונות ואצטיונות?

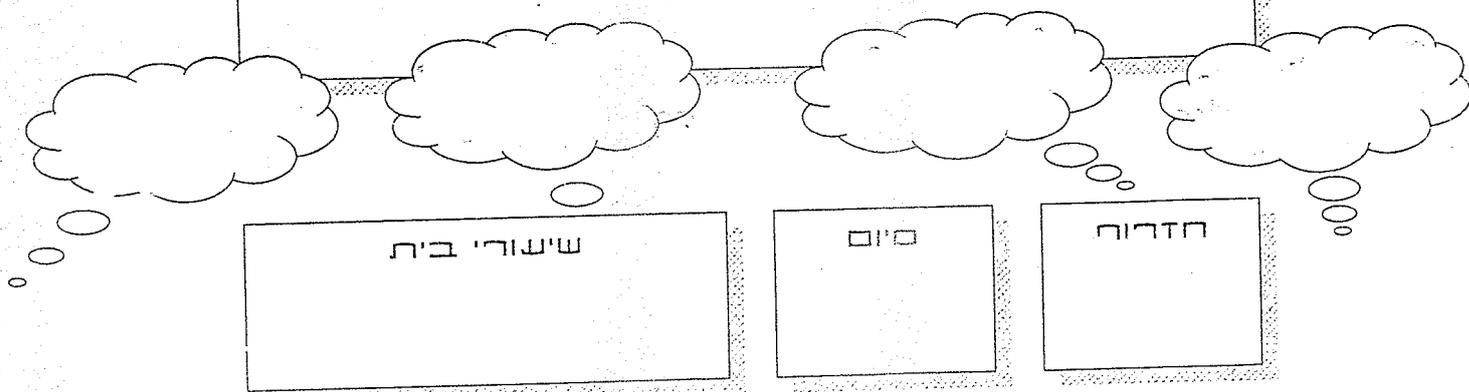
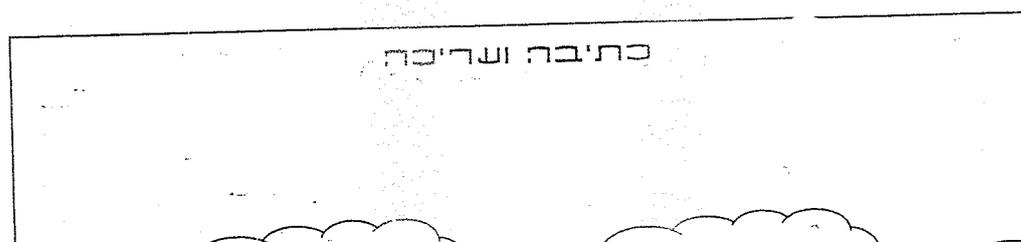
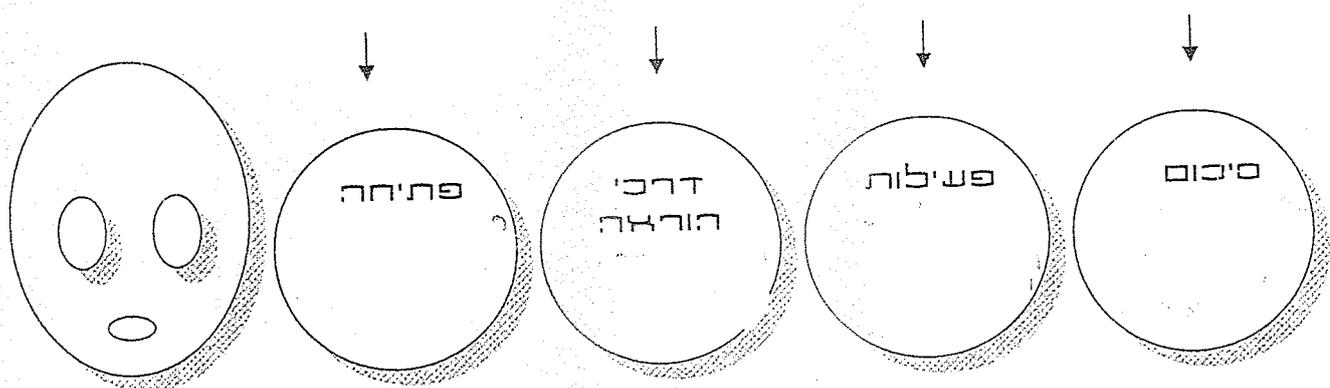
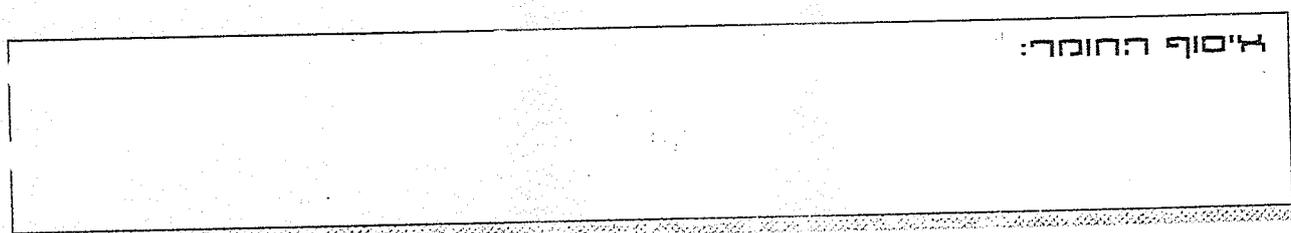
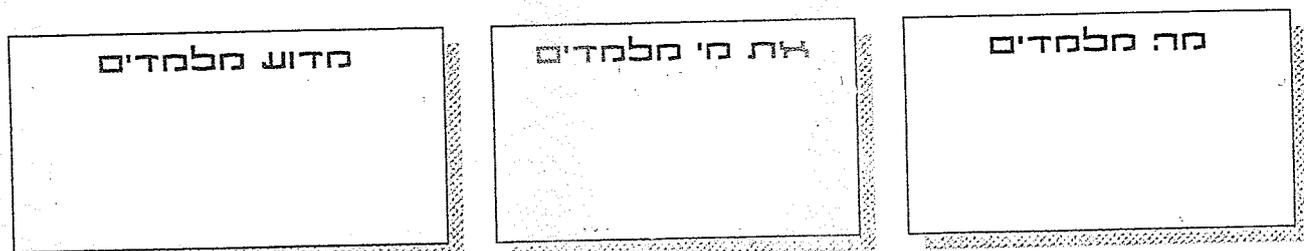
פדיקת מארק: האם חסמר מחומר?

תיכנון חלרות ביניים. החשפת על יוצורי בית.

סוף טוב הכל טוב!
סיום: ע"י סיכום, סיפור, נמשל, קריאהוכר'

מודל להכנת שיסור

שעור דינים

נושא השיעור: דברים הנפתרים בברכת המוציא

תאריך מסירה:

כיתה: ג'

המדפי"ת:

המוסרת:

המורה המאמנת:

ביה"ס:

שמות בנות הקבוצה:

פתיחה:

גוף השיעור:

דברים הנפתרים בברכת "המוציא"

עכשיו נלמד על מאכלים שנפתרים - כלומר, יוצאים ידי חובה בברכת המוציא ולא צריך לברך עליהם בנפרד.

כאשר נוטלים ידיים לסעודה,

ש. מברכים בתחילת הסעודה -

ת. "המוציא"

ש. ובסופה -

ת. ברכת המזון.

חלק מהמאכלים נפתרים בברכת המוציא, וכולם נפתרים בברכת המזון, אפילו על מה שנלמד שמברכים ברכה ראשונה, לא מברכים ברכה אחרונה.

דבר ראשון נתחיל עם המנה הראשונה שהיא של מאכלים הנאכלים ביחד עם

הלחם, או שהם מעיקר הסעודה - מנה עיקרית.

דוגמאות ...

דברים אלו נקראים "דברים הבאים ללפת את הפת" - להוסיף לפת.

א"א לאכול סעודה רק מלחם, צריך לאכול משהו ביחד עם הלחם - הדברים האלו

מתווספים ללחם והם חלק עיקרי ומרכזי בסעודה.

ש. האם מברכים עליהם באמצע הסעודה?

ת. דברים הבאים ללפת את הפת (להוסיף לפת) - לא מברכים.

נעבור לדברים נוספים -

פעם אחת היה בר מצוה מאוד מאוד מיוחדת, אמו של החתן חשבה על כל הפרטים,

הזמינה סעודה מאוד טעימה ומגוונת, כלים יפים, מפות ומפיות מתאימות, שלחו

הזמנות לכל המכרים, הקרובים והשכנים, וביום המיוחד כולם הגיעו, השולחנות היו

ערוכים יפה מאוד, הכל היה מסודר ומאורגן, הקהל התחיל לאכול, ואם החתן

הסתובבה נרגשת ומאושרת, אך פתאום היא שמה לב שכולם מסתכלים ומחפשים

משהו, היא לא הבינה מה, הכל היה על השולחן, כל האוכל כבר הוגש, אבל היא

ראתה שכולם מסתכלים סביבם ומחפשים, וכן, היא ראתה שכולם הפסיקו לאכול

והיו גם מספר אנשים שהשתעלו מעט והיא עדיין לא הבינה מה קרה, מה הבעיה?

ש. משהי יודעת מה קרה, מה היה חסר?

ת. ...

שתיה, שכחו להזמין ולהגיש שתיה ולכן אנשים לא יכלו לאכול.

ש. למה א"א להסתדר בלי שתיה?

ת. השתיה מרעננת וכו'.

האוכל לבד הוא כבד, קשה מאוד לאכול, כל הזמן צריך לשתות באמצע ע"מ

שהאוכל יבלע טוב יותר.

ש. אם כך, האם אפשר לאכול בלי לשתות?

לצורך המחשה, יצירת מוטיבציה

ע"מ לעורר עניין

לצורך המחשה

הקאת אסמכתא

אעורר עני

- ת. ...
- ש. דוגמא -
- ת. "אין אכילה בלא שתיה" - כל אכילה מלווה בשתיה, ולכן -
- ש. האם לדעתכן צריך לברך על השתיה בסעודה?
- ת. לא, כי היא חלק מרכזי בסעודה.
- ת. "אין אכילה בלא שתיה" - וע"כ לא מברכים עליה בסעודה.
- ש. שתיה - אין אכילה בלא שתיה - לא מברכים.
- ש. ישנו משקה מיוחד, יוצא דופן שיש לו דינים אחרים - רמז - גביע
- ש. מהו המשקה?
- ת. יין
- ש. מתי שותים יין?
- ת. בקידוש, בהבדלה, בחתונה וכו'
- ש. את היין שותים בשמחות ובזמנים מיוחדים בגלל שהוא כ"כ חשוב.
- ש. מה מברכים על היין - (תמיד, לאו דווקא בסעודה)?
- ת. "בורא פרי הגפן"
- ש. מה מברכים על שאר המשקים?
- ת. "שהכל"
- ש. זוהי הוכחה נוספת לחשיבותו של היין, מברכים עליו ברכה שונה משאר המשקים
- ש. והברכה הזאת חשובה יותר גם באמצע הסעודה.
- ש. האם נראה לכן שמברכים או לא?
- ת. מברכים בגלל חשיבותו.
- ש. יין - משקה חשוב - צריך לברך.
- ש. לפני שנעבור למנה הבאה - לרשימה השניה שהכנו על הלוח, נסכם ונחזור על מה שלמדנו.
- ש. אני נותנת דוגמא למאכל, וכולם קוראים את הכלל המתאים - הוספת תמונה מהפתיחה.
- ש. מה המנה הבאה?
- ת. קינוחים
- ש. איזה סוגי קינוחים יש לנו?
- ת. גלידה, עוגה פרות, לפתן וכו'
- ש. (אחרי שאכלנו פרות בסוף הסעודה זה לא לשובע אלא להשאיר טעם טוב בפה ולכן צריך לברך עליהם בסעודה, בביה"ס)
- ש. פרות חיים - צריך לברך
- ש. איך עוז אפשר לאכול פרות, לא חיים?
- ת. פרות מבושלים
- ש. אלו פרות מבושלים רגילים לאכול?

ת. לפתן תפוחים, אגסים מבושלים, אפרסקים מבושלים.

ש. האם נראה לכם שפרות מבושלים הם לשובע?

ת. לא

גם פרות מבושלים הם לקינוח לתאבון ולא לשובע ולכן רוב האנשים מברכים על לפתן ופרות מבושלים באמצע הסעודה, אך יש כאלו שאומרים שאולי לא צריך לברך והם מנסים לפתור את הספק.

ש. משהי יודעת איך?

ת. ...

לפני שאוכלים את הלפתן לוקחים חתיכת פרי חי כמו תפוח, ענבים וכו' מברכים עליהם "העץ" ואח"כ אוכלים את הלפתן בלי לברך עוד פעם ואז נפתר הספק, מברכים "העץ" אך לא על הלפתן עצמו.

פרות מבושלים - צריך לברך אך כדאי לברך קודם על פרי חי.

סוג נוסף של קינוח הוא העוגות

ש. האם העוגה נאכלת לשובע?

ת. לפעמים כן ולפעמים לא.

לפעמים אנו אוכלים את העוגה משום שאנו עדיין רעבים - זוהי עוגה הנאכלת לשובע, אך לפעמים בסוף הסעודה אנו כבר שבעים ואוכלים את העוגה כממתק.

ש. מתי נראה לכן שמברכים ומתי לא? - לפי הכללים שלמדנו קודם.

ת. כאשר העוגה לשובע - לא, כממתק - מברכים.

בענין העוגות יש חילוקי דעות רבים, לא כולם מברכים אפילו על העוגה שהיא

כקינוח - וכל אחת תשאל בבית

עוגה הנאכלת כקינוח - לפי רוב הדעות מברכים

עוגה הנאכלת לשובע - לא מברכים

ש. מה הקינוח האחרון שעוד לא הזכרנו?

ת. קינוחים שברכתם "שהכל" כמו גלידה.

ש. האם נראה לכם שמברכים עליהם? - לפי הכללים?

ת. זה לא מלפת את הפת, לא לשובע - מברכים.

בכלל זה נכללים גם ממתקים כמו סוכריות, שוקולד וכו' - מברכים.

קינוחים, ממתקים ודברים שאינם לשובע - צריך לברך

חזרה על הקינוחים - מאכל מהמאכלים שהיו בפתחה קריאת הכלל.

משחק לסיים

סדנא לכתיבת שיעור
דף משימות / שיעור דינים

1. כתובנה פתיחה שתעורר את הצורך בלימוד הלכות דברים הנפתרים בסעודה.
2. הוספנה תרגול בהפעלה ובדרך מעניינת שדרכו תשנינה התלמידות את ההלכות.
3. סדרנה את מראה הלוח לשיעור זה.
4. כתובנה דף שכפול המסכם את ההלכות ומדגים אותם וכן ש.ב. לשינון ההלכות.